No. 2306 Zaterdag 17 Maart 1928. 45ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 10 cts.

De Curaçaosche Begrooting in de Tweede Kamer.

Na het Kerstreces der Tweede Kamer kwam Woensdag 15 Februari de Curaçaosche Begrooting aan de beurt. De drie brandende kwesties, n.l. de onderwijsgelijkstelling, de positie van den gouverneur en de reorganisatie der politie beheerschten al de debatten, waarbij de aanvallen der aan het woord zijnde leden krachtig en scherp waren, de verdediging door den minister maar zeer zwak en matig was.

De behandeling der Curaçaosche begrooting werd ingezet door den heer IJZERMAN (s. d.)

Dat deze zich, evenals trouwens vrijwel alle andere sprekers, verwonderde over de plotselinge lofzangen des Ministers op Gouverneur Brantjes, over wiens beleid Z.Exc. nog betrekkelijk kort geleden allerminst tevreden was, behoeft geen verwondering te wekken.

Evenmin als dat de afgevaardigde zeer ontevreden bleek over de houding des Ministers inzake het conflict tusschen den Gouverneur en den Kolonialen Raad wegens de Curaçaosche politie.

Het gaat niet aan, betoogde spreker terecht, de kolonie een politie tegen haar zin op te dringen, vooral niet waar de militaire politie strijdig is zoo niet met de letter dan toch met den geest van het Regeeringsreglement dat bepaalt, dat de kolonie voor haar eigen politie heeft te zorgen.

En nu heeft de Minister beslist ten gunste van een militaire politie, zonder dat het 't vorig jaar toegezegde overleg tusschen Regeering en den Kolonialen Raad heeft plaats gehad.

Waarom de heer IJzerman — en dat verlangen mist allerminst zijn grond — wilde, dat de begrooting, niet zou worden goedgekeurd, dan nadat de kosten voor de politie zouden zijn teruggenomen, teneinde het beloofde overleg alsnog te doen plaats hebben. Waarna dan bij suppletoire begrooting de posten voor de politie opnieuw zouden kunnen worden aangevraagd.

Dat met het eerherstel van Gouverneur Brantjes door den Minister de critiek op het beleid van den Gouverneur niet tot zwijgen was gebracht, bleek uit de scherpe aanvallen, welke de heer IJzerman ook nu op den heer Brantjes richtte. Hij verweet dezen gebrek aan voortvarendheid op vrijwel ieder gebied van zijn regeertaak. De Gouverneur loopt achter de economische ontwikkeling aan. Hij komt altijd te laat. En aan zijn schuld is het te wijten, dat zeer vele maatregelen, die met het oog op de voortschrijdende ontwikkeling der kolonie eenvoudig onmisbaar zijn te achten, nog altijd niet zijn genomen.

Met zijn gewone scherpte en scherpzinnigheid toonde de heer BEUMER (a. r.) de onwettigheid aan van het Koninklijk Besluit van 21 November 1927, waarbij de militaire politie voor Curaçao wordt ingesteld en schilderde hij de onhandigheden en fouten, door de Regeering in zake het conflict begaan.

Wat de onwettigheid aangaat, de heer Beumer wil, als men hem de wenschelijkheid ervan aantoont, een militaire politie op zich zelf wel aanvaarden. Maar hij wil niet een militaire politie, die tot stand komt op de wijze die thans is geschied, dat wil zeggen op een wijze, die volmaakt in strijd is met de wet. Artikel 133 van het Regeeringsreglement zegt dat de Procureur-Generaal het hoofd is van de administratieve en justitieele politie. En nu gaat het niet aan om in een Koninklijk Besluit te verklaren, dat waar in het reglement gesproken wordt van hoofd der politie, daarmede de Militaire commandant bedoeld zal zijn. Men zou, merkte de heer Beumer heel scherp op, evengoed kunnen verklaren, dat waar in wettelijke bepalingen gesproken wordt over den procureur-generaal, daarmede de militaire commandant bedoeld wordt.

De heer Beumer had zich op zoo uitnemende wijze van zijn taak gekweten, dat de heer VAN VUUREN, (r. k.) die zich aanvankelijk had voorgenomen de Regeering te kapittelen over gebrek aan tact en beleid inzake het politieconflict en aan te toonen, dat de Minister op andere wijze had moeten reageeren op den tegenzin van den Kolonialen Raad tegen de militaire politie, daarvan, zich aansluitend bij het betoog van den heer Beumer, afzag en zich bepaalde tot een zeer scherp verwijt aan den Minister, dat deze zelfs geen poging deed om inderdaad een behoorlijk overleg te plegen met den Kolonialen Raad. 't Is, zeide de heer van Vuuren, alsof de Minister den Kolonialen Raad als kinderen heeft willen behandelen.

Ook de heer van Vuuren was verwonderd over of liever was verbaasd met het terugnemen door den Minister van de beschuldiging van gemis aan voortvarendheid bij den Gouverneur. Dat de wetgeving op Curaçao ver achter is bij de ontwikkeling der omstandigheden, wordt nu toegeschreven aan gebrek aan personeel. Maar dat de Gouverneur daarop nooit de aandacht der Regeering heeft gevestigd, is nog erger dan gebrek aan voortvarendheid. En 't beste wat er van is aan te nemen, is dat de Minister zich ten aanzien van den Gouverneur heeft laten leiden door zijn goede hart.

Dat was scherp en raak.

Maar scherper en raker nog was de aanval van den heer van Vuuren op den Gouverneur en den Minister in zake de onderwijsquaestie.

Men zal zich herinneren, dat de Minister bij de laatste behandeling der Curaçaosche begrooting in de Eerste Kamer de verbijsterende mededeeling deed, dat de Katholieke Missie op Curaçao zelf niet de volledige financieele gelijkstelling zou wenschen volgens de mededeeling van Gouverneur Brantjes.

Toen nu de heer Brantjes hier te lande was, heeft de heer van Vuuren over deze quaestie gesproken met den Minister en den Gouverneur. Daarbij bleken Minister en Gouverneur geen van beiden geneigd om te voldoen aan het voorstel van den afgevaardigde om zich te wenden tot den Apostolischen Vicaris. De heer van Vuuren deed het daarom zelf. En hij ontving van den Apostolischen Vicaris de mededeeling, dat de Missie en de hoofden der onderwijsgevende Congregaties de volledige financieele gelijkstelling wenschten, met alle daaraan verbonden lasten en lusten.

Daarna schreef het Hoofd der missie spreker onder dagteekening van 3 Augustus, dat de missie zich nooit in anderen zin tegenover den gouverneur had uitgelaten. Ook een brief van den inspecteur van het bijzonder onderwijs was daarbij overgelegd, waarin deze verklaarde, den Gouverneur nooit iets dergelijks te hebben medegedeeld. De heer van Vuuren stelde ten slotte de minister de pertinente vraag, of bij de begrooting van 1929 kan worden tegemoet gezien, dat eenige desiderata op dit gebied zullen worden verwezenlijkt.

De heer LINGBEEK (H. G. S. P.) waarschuwde ook nu weer tegen de financieele gelijkstelling, daar uit de gelijkstellingsmaatregelen op Curaçao, die nu reeds tot stand gekomen zijn, voor de Roomsche missie zulke baten voortvloeien, dat de kosten van het onderwijs reeds dubbel, ja driedubbel zijn vergoed. De dominé beschouwt dit als een verkapte subsidie aan het R. K. Kerkgenootschap, door de Curaçaosche belastingbetalers verstrekt. Terwijl men bij het Openbaar Onderwijs er op uit is zooveel mogelijk Hollandsche leerkrachten te verkrijgen, om het onderwijs op peil te houden, maakt ds. Lingbeek er de missie blijkbaar een verwijt van dat zij haar leerkrachten recruteert uit Holland, terwijl er toch ook op Curaçao wel geschikte leerkrachten te vinden zijn. Deze zijn blijkbaar volgens dominé goed genoeg voor onze Roomsche kinderen, en 't spaart uitzendingskosten uit.

Het antipapisme deinst voor geen dwaasheid terug.

De heer VAN BOETZELAER VAN DUBBELDAM (c. h.) eigenlijk voorstander eener militaire politie, drong niettemin aan op terugneming van den post daarvoor. Zulks natuurlijk met het oog op de wijze, waarop tot het besluit tot invoering werd gekomen. De afgevaardigde sprak daarbij zelfs van de noodzakelijkheid anders tegen den post te zullen moeten stemmen.

En dat de critiek op het beleid van den heer Brantjes wel algemeen is, bleek uit het feit, dat een door en door bezadigd en voorzichtig man als de heer van Boetzelaer van Dubbeldam niet aarzelde om zonder eenig voorbehoud de schuld van het conflict met den Kolonialen Raad aan den Gouverneur te geven.

Volgens spreker is er op Curaçao een sterk gevoel dat er op het departement machten zijn die Suriname en Curaçao niet wel gezind zijn en deze landen onder den duim willen houden.

De Antirevolutionairen vonden het noodig nog een tweeden woordvoerder naar Curaçao uit te zenden.

De heer BIJLEVELD, (a. r.) die zich inzake de finantieele gelijkstelling met een enkel woord aansloot bij den heer van Vuuren, wees er terecht op, dat de snelle ontwikkeling van Curaçao bewijst, dat een vooruitziend beheer noodig is om zulk een onverwacht snelle ontwikkeling te kunnen opvangen. Nu immers blijkt, hoeveel er nog in de kolonie ontbreekt, hoeveel er nog moet worden gedaan. De vooruitziende blik heeft ontbroken.

Met name de tegenwoordige Gouverneur is een man van weinig initiatief.

Hij is (de heer Bijleveld drukte het op deze manier scherp uit) meer administrateur vanwege het moederland dan Gouverneur van Curaçao.

En de klacht, dat de Minister en de Gouverneur weinig geneigd zijn om rekening te houden met de autonomie van Curaçao, acht de heer Bijleveld gegrond.

Er is noodig een gouverneur, die inderdaad bestuurt met eerbiediging van de besluiten van den Kol. Raad.

En dit gold niet alleen voor de politiequaestie. Ten aanzien waarvan de afgevaardigde intusschen een verzoenende positie innam, toen hij den Kolonialen Raad adviseerde zich neer te leggen bij het besluit tot invoering eener militaire politie en zich verder te bepalen tot onderhandelingen over de modus quo. De uitvoering van het besluit kan met goeden wil zoo zijn, dat nog aan vele bezwaren van den Kolonialen Raad wordt tegemoet gekomen.

Aldus zal men doen blijken, dat de bedoeling voorzit, tot een oplossing te geraken, en dat men de autonomie wil handhaven. Uitgangspunt moet zijn: die interne aangelegenheden moeten worden geregeld door het gewest, en slechts in uitzonderingsgevallen moet er een veiligheidsklep zijn. Spreker vraagt den post voorloopig terug te nemen, en toe te zeggen dat het K. B. zal worden ingetrokken. En waarom, zoo noodig, het Regeeringsreglement niet gewijzigd?

Ook de heer JOEKES, de Vrijzinnig Democratische Curaçaosche specialiteit, zette een dikke streep onder alle grieven en klachten, door zijn voorgangers over Gouverneur en Minister geuit.

Dat hij er niets nieuws meer kon bijvoegen deed niets af van de kracht, waarmede hij het grievenlijstje, hier en daar het een en ander nog wat aandikkend, nog eens opsomde.

Ook de heer Joekes deed een bemiddelingsdenkbeeld aan de hand inzake de politie.

Hij vroeg terugneming van het Koninklijk Besluit van 21 November 1927 en van den post op de begrooting, teneinde ruimte te geven tot de invoering van een militaire politie naast een evenéens te organiseeren burgerlijke politie.

De heer DROOGLEEVER FORTUYN (v. b.) onderschreef op zijn beurt de geoefende critiek, zonder er een woord van af te doen. De heer is naar zijn post teruggekeerd, „op hoop van zegen."

Spreker sluit zich aan bij den wensch dat de minister de politieregeling opnieuw op de werf moet zetten en opnieuw overleg plegen met den K. R. In dezen tijd van overgang heeft Curaçao een militair politiekorps noodig; dit moet echter een tijdelijk orgaan zijn en zoo spoedig mogelijk vervangen worden door een burgerlijke politie. Spreker had het nog over de stiefmoederlijke belangstelling van het Bestuur voor de Bovenwindsche eilanden en pleitte voor een radio-station op Saba. Wat het Papiementsch betreft, welks woordenschat te gering zou zijn om te worden toegelaten als voertaal in de Raden van Politie, merkt spr. op, dat als dit juist is, 't dan misschien aanbeveling zou verdienen deze taal naar Nederland over te brengen, waardoor verschillende bezwaren tegen het parlementair stelsel zouden verdwijnen. (Gelach.)

De heer CRAMER (S. D. A. P.) behandelt o. m. de kwestie der drinkwatervoorziening. Het drinken van gedistilleerd water is niet bepaald aangenaam; het kan uit dien hoofde geen „goed drinkwater" worden genoemd. Spr. beveelt aan deze zaak onder toezicht van den directeur van openbare werken te brengen.

Hierna kwam de Minister van Koloniën, de heer KONINGSBERGER aan het woord. Allereerst beantwoordde hij eenige detail-aangelegenheden.

Op de vraag van den heer van Vuuren of van spr. bij de begrooting voor 1929 vervulling van zekere desiderata van het bijzonder onderwijs is te verwachten antwoordt spr. bevestigend, echter met die reserve, dat indien de begrooting niet sluitend mocht blijken, ook de instemming van spreker's ambtgenoot van Financiën wordt voorbehouden.

Spr. is verder bereid aan het papiamentsch in beginsel gelijke rechten als aan het Nederlandsch toe te kennen.

Aan de waterleiding is een langdurige lijdenskwestie voorafgegaan. Spr. heeft een bekwaam ingenieur naar Curaçao gezonden om advies te verkrijgen; het plan van dr. Versluys is inmiddels in uitvoering. Het toezicht blijft bij den directeur van Openbare Werken.

Bij spr. heeft nimmer aantasting van de autonomie in deze gewesten voorgezeten. Spr. komt hierop straks terug.

Spr. behandelt daarna de positie van den Gouverneur. Toen deze nog niet naar Holland was vertrokken, verkeerde hij in de stellige meening, dat de absolute gelijkstelling van bijzonder en openbaar onderwijs door de betrokkenen bij het bijzonder onderwijs niet werd verlangd.

De heer VAN VUUREN (R.K.): Door wie?

MINISTER KONINGSBERGER: Door de leiding.

Niemand zal toch den Gouverneur het recht ontzeggen om dien indruk te hebben.

De heer VAN VUUREN: maar wel om onder dien indruk conclusies te trekken, en zijn indrukken als zekerheid voor te stellen.

De MINISTER, voortgaande, betoogt, dat de Vicaris zich niet duidelijk jegens den Gouverneur heeft uitgelaten over de desiderata van het R. K. onderwijs.

Spr. zegt verder, dat de Gouverneur hem heeft weten te overtuigen, dat bij den Gouverneur geen gebrek aan voortvarendheid aanwezig is, doch dat bepaalde vertragingen zijn te wijten aan gebrek aan voldoende personeel.

Wat het maatschappelijk gedrag van den Gouverneur aangaat, wordt er veel gezegd, dat op losse gronden berust. De vriendschappelijke relatie met den directeur der Curaçaosche Petroleummaatschappij vindt haar aanleiding hierin, dat deze directeur de eenige is van de standing van den gouverneur met wien hij omgang kan hebben. Beide heeren houden er een gemeenschappelijke zeilboot op na, die te Amsterdam is gekocht en op een tankboot der Curaçaosche naar Willemstad is overgebracht. De klacht, dat de Gouverneur zich wel eens in ongeëvenaardige kleeding in het openbaar vertoont is terug te brengen tot het feit, dat hij bij het zeilen wel eens is natgeregend en zoo van de boot naar huis is gewandeld. De Gouverneur is iemand van gemoedelijke hartelijkheid en spreker heeft in hem volledig vertrouwen; hij heeft den Gouverneur dan ook verzekerd, dat hij op zijn steun kan rekenen in de uitoefening van zijn bewind.

De aangelegenheid der politie-reorganisatie is verleden jaar door de Kamer principieel uitgemaakt na volledige discussie.

De hier thans bepleite uitbreiding zou een uitgaaf van 7 à 8 ton vorderen en daarnaast zou het garnizoen in stand moeten worden gehouden.

Bij onderzoek is gebleken, dat bij den Kolonialen Raad geen sprake was van diepgaande bezwaren tegen militaire politie. Spr. heeft den Kolonialen Raad doen weten, dat bij hem in beginsel geen bezwaar bestaat tegen een kleine burgerlijke politie en dat de verhouding tusschen procureur-generaal en commandant plaatselijk kan worden geregeld. Spr. heeft zich ten aanzien van andere punten tot overleg bereid verklaard.

Tot zijn groote verwondering heeft niettemin de Koloniale Raad de ontwerp-ordonnantie sans phrase verworpen. Daarover kan hem, spreker, geenerlei verwijt treffen.

Spr. is bereid, den Gouverneur te verzoeken, de bevoegdheid van den commandant nader af te bakenen en bepaalde aangelegenheden onder den procureur-generaal te stellen.

Inmiddels is de nieuwbenoemde commandant, luitenant Berger, in Curaçao aangekomen.

De heer BIJLEVELD (A.-R.) repliceerend, is niet geheel overtuigd, dat het overleg, althans van de zijde der betrokken organen inzake de politie volledig is geweest en hij vraagt den minister of hij bereid zou zijn, de begrooting voorloopig met een zeker bedrag te verminderen tot het overleg het gewenschte resultaat heeft gehad. De begrooting zou later suppletoir kunnen worden aangevuld.

De heer IJZERMAN (S. D. A. P.) sluit zich hierbij aan. Hij constateert verder met voldoening, dat de critiek reeds geruimen tijd geleden door spreker ten opzichte van Curacao gevoerd, hier weerklank heeft gevonden.

De heer JOEKES (V. D.) vindt het eigenaardig, dat alleen de Gouverneur zelf heeft gezegd, dat hij zoo voortvarend is. De minister schijnt daardoor te zijn bevredigd.

Spr. zal intusschen zijn stem aan de begrooting niet onthouden.

Wat de politie-organisatie betreft, ligt het op den weg van den minister eenigermate terug te treden tot het overleg volledig heeft plaats gehad.

De heer VAN VUUREN (R. K.) is niet bevredigd door het antwoord van den minister ten aanzien van de gelijkstelling van openbaar en bijzonder onderwijs. Dit geldt ook ten opzichte van sprekers politieke vrienden. Mocht het nader antwoord van den minister die bevrediging niet schenken, dan zouden zij zich zeer ernstig beraden of zij hun stem aan deze begrooting wel kunnen geven.

De heer BEUMER (A. R.) vernam met voldoening dat de minister bereid is, een wijziging van het K. B. inzake de politie-reorganisatie te bevorderen.

De heer VAN BOETZELAER (C.-H.) gevoelt wel wat voor het bezwaar van den heer Lingbeek, dat aan het R. K. onderwijs te veel baten zouden toevloeien. Indien de middelen beperking opleggen, dan moet deze evenwel voor bijde partijen gelden.

De heer LINGBEEK (H. C. S.) vertrouwt, dat de minister zal vasthouden aan de voorwaarde, dat de begrooting niet door de financieele gelijkstelling van openbaar en bijzonder onderwijs in het gedrag komt.

Minister KONINGSBERGER, dupliceerend, herhaalt dat de toezegging voor 1929 zekere desiderata te bevredigen, afhankelijk zal zijn van een sluitende begrooting.

Verder zegt spr. toe dat, indien hem over eenigen tijd mocht blijken, dat de gang van zaken op Curaçao niet bevredigender wordt, hij zal weten wat hem te doen staat. Spr. wil geen post op de begrooting terugnemen, doch hij zegt toe, dat het overleg met den Kol. Raad door hem zal worden beropend en dat hij alles zal doen om den gang van zaken zooveel mogelijk te bevorderen en den toestand te scheppen, die door allen wordt gewenscht.

Hiermede werden de algemeene beraadslagingen besloten.

De Curaçaosche Begrooting voor 1929.

Het ontwerp van de Curaçaosche Begrooting voor het dienstjaar 1929 is verschenen. Het eerste ontwerp eener sluitende begrooting sinds jaren.

Aan de Memorie van toelichting ontleenen wij het volgende:

1. Ondergeteekende behoeft het niet te verzwijgen, dat het hem een groote voldoening is het ontwerp eener sluitende begrooting aan uwen Raad te kunnen indienen.

Er reeds verscheidene jaren naar strevend, kon hij eerst dit jaar zijn pogingen verwezenlijkt zien.

Hij vertrouwt daarom, dat, waar het ook door uwen Raad steeds nagestreefd ideaal thans bereikt is, hij er toe zal willen medewerken om dit ontwerp goed te keuren en ondergeteekende in de gelegenheid te stellen voor Curaçao noodige en nuttige werken tot stand te brengen.

Bij uitvoering van de meeste der voorgestelde nieuwe werken is urgentie, omdat langer uitstel tot noodzakelijk gevolg zal hebben, dat bij uitgestelde uitvoering de kosten veel en veel hooger zullen wezen.

2. Teneinde zeer noodige werken uit te kunnen voeren zijn door ondergeteekende eenige aangewezen om uit door leening te verkrijgen gelden te worden bekostigd. Dit was noodig omdat niettegenstaande het zeer ruim vloeien der middelen in 1927 en zooveel mogelijk ter hand nemen van alle urgente afdoening eischende werken, niet voldoende kon worden afgebouwd en afgedaan.

Een dergelijke werkprogram volgend zal jaar op jaar veel geld besteed worden zonder dat daaraan geevenredigde, vooral blijvende, uitkomsten worden verkregen.

Ondergeteekende is daarom te rade geworden op de thans ingediende begrooting voorstellen te doen om gelden door leening te verkrijgen tot het op groote schaal aanleggen van verharde, aan de eischen des tijds beantwoordende, straten en -wegen. De tot nu toe over het algemeen gevolgde werkwijze blijven toepassen bij dit werk beteekent geldverspilling, omdat gruiswegen niet langer kunnen voldoen.

Een afdoende verbetering is, ook zelfs bij het ruim binnenvloeien der ontvangsten, niet te betalen uit de gewone regelmatige opbrengsten. De eenige weg, die hem daarom openstond, was die van het zich aanschaffen van de noodige fondsen uit een leening.

Te eerder meende hij dit jaar voor een leening voor dit doel bij Uwen Raad te kunnen pleiten, omdat gaandeweg deze zoude kunnen worden afgelost, door de opbrengst van de „Motorrijtuig-, boot- en rijwielbelasting", die op deze begrooting voor het eerst onder de middelen voorkomt, er voor te bestemmen.

Deze toch in hoofdzaak met een wegenbelasting te vergelijken heffing lijkt den ondergeteekende voor het doel zeer geeigend.

Mede voor het beeindigen van de aanlegwerken voor de waterleiding zijn de uitgaven aangewezen om te worden gedekt door gelden uit leening te verkrijgen.

Daar door te kort aan arbeidskrachten thans niet te zeggen is of alle werken in den loop van het volgende jaar in zooverre zullen zijn voltooid, dat reeds over eenig deel van het jaar ontvangsten zullen kunnen worden verkregen, meende ondergeteekende dat het beter was om de ontvangsten uit de expoitatie dezer werken voor memorie te ramen

De kosten der voorgenomen havenverbetering zijn mede aangewezen om uit leening te worden verkregen. Deze uitgaven zullen later goedgemaakt kunnen worden uit ontvangsten ter zake van haven exploitatie.

3. Zooals reeds boven is medegedeeld, hebben de middelen in 1927 veel opgebracht. Het overschot van den dienst was dan ook f 671 415,—.

Uw Raad zal evenwel goed doen om dit bedrag niet te aanvaarden als de som, die bij het opmaken van het slot der rekening definitief ten bate van dit gebiedsdeel zal komen, daar zeer vele in Nederland gedane uitgaven alsnog niet bekend zijn.

Het steeds hooger stijgen van de cijfers der ontvangsten heeft den ondergeteekende aanleiding gegeven om bij de raming der ontvangsten voor het volgend jaar in zooverre met de meerdere ontvangsten in 1927 rekening te houden, dat hij niet alleen voor de meeste middelen het cijfer van het ontvangene in 1927 heeft genomen als de vermoedelijke ontvangst in 1929, doch in sommige gevallen, waar de omstandigheden daartoe aanleiding gaven, zelfs een hooger bedrag te stellen als te verwachten uitkomst voor het volgend jaar.

Het bedrag der ontvangsten uit de Gebruiksbelasting moest uit hoofde van het aan Uwen Raad ingediende wijzigings-ontwerp, evenwel lager worden gesteld.

De volgende vergelijking geeft een beeld van den loop der geldmiddelen in de laatste jaren.

1922.			
Ontvangst.	Belastingen		f 1 276.919
	Ink. v. ond. aard		536.047
		Totaal	f 1.812.966
Uitgaven			f 2 517.350
Te kort			f 704.384
1923.			
Ontvangst.	Belastingen		f 1.473.265
	Ink. v. ond. aard		677.641
		Totaal	f 2.150.906
Uitgaven			f 2.459.701
Te kort			f 308.795
1924.			
Ontvangst.	Belastingen		f 1.692.948
	Ink. v. ond. aard		826.063
		Totaal	f 2.519.011
Uitgaven			f 2.515.092
Saldo			f 3.919
1925.			
Ontvangst.	Belastingen		f 2.004.269
	Ink. v. ond. aard		f 868.026
		Totaal	f 2.872.295
Uitgaven			f 2.799.357
Saldo			f 72.938
1926.			
Ontvangst.	Belastingen		f 2.221.521
	Ink. v. ond. aard		f 1.108.816
		Totaal	f 3.330,337
Uitgaven			f 3.627.371
Te kort			f 297.034
1927.			
Ontvangst.	Belastingen		f 2.767.608
	Ink. v. ond. aard		1.457.298
		Totaal	f 4.224.906
Uitgaven			f 3.553.491
Saldo			f 671.415
1928.			
Raming Ontvangst.	Belastingen		f 2.312.300
	Ink. v. ond. aard		f 1.085.300
	Leening		f 200.000
		Totaal	f 3.597.600
Uitgaven			f 3.535.824
Saldo			f 61.776
1929.			
Raming Ontvangst.	Belastingen		f 2.812.900
	Ink. v. ond. aard		1.481.600
	Leening tot dekking der uitgaven voor		
	a. straten- en havenverbetering f 280.000.		
	b. havenverbetering f 515.000		
	c. aanleg van straten en wegen (Aruba) f 75.000		
	d. aanleg van waterwerken	f 300.000	f 1.170.000
		Totaal	f 5.464.500
Uitgaven			f 5.352.889
Saldo			f 111.611

5. Door den ondergeteekende is van de commissie benoemd tot het samenstellen van een nieuwe salarisregeling verslag en voorstel dienaangaande ontvangen. Ondergeteekende is in hoofdzaak aan de hand van de voorstellen overgegaan tot het voorstellen van hoogere bedragen voor bezoldigingen in de thans ingediende begrooting. Hier en daar kon hij het niet eens zijn met de commissie en is hij dan ook van de voorstellen afgeweken. Het verslag der commissie, zoomede het door haar aangeboden ontwerp-salarisregeling, heeft ondergeteekende ter griffie van den Raad neergelegd. Mede wordt ter inzage van de leden van den Raad een ontwerp-regeling, zooals de ondergeteekende zich die denkt, aldaar nedergelegd.

(Wordt vervolgd.)

De Reorganisatie der politie.

Na het Koninklijk Besluit van 21 November j.l. tot invoering van de militaire politie alhier, en na de pertinente verklaring van den Minister in zijne Memorie van Antwoord dat er in de gegeven omstandigheden voor het doen van concessies geen grond meer is, beschouwden wij de zaak als afgedaan. En wij, en velen met ons, hadden ons reeds bij den nieuw te scheppen toestand neergelegd, en ons bereid verklaard tot de meest loyale medewerking om de militaire politie zoo goed mogelijk aan haar doel te doen beantwoorden. Tot heil van Curaçao en in het algemeen belang. Dat er nogmaals op de zaak zou worden teruggekomen en het overleg met den Kol. Raad zou heropend worden, wij hadden 't niet durven droomen.

En toch, wat wij niet hadden durven droomen, is geschied. Bij de behandeling der Curaçaosche Begroting in de Tweede Kamer is de minister moeten zwichten, althans gedeeltelijk, voor de op hem gerichte aanvallen en tegen hem aangevoerde argumenten, en heeft hij toegezegd dat het overleg met den Kol. Raad door hem zal worden heropend, en dat hij alles zal doen om den gang van zaken zooveel mogelijk te bevorderen en den toestand te scheppen die door allen wordt gewenscht.

Het Koninklijk Besluit zal blijven gehandhaafd, ofschoon verschillende sprekers in de Kamer op de intrekking ervan hebben aangedrongen. Curaçao zal echter mogen meespreken over de modus quo der toepassing van dit Besluit.

Onze lezers zullen zich herinneren, hoe wij in ons nummer van 14 Januari j.l. dit Koninklijk Besluit qualificeerden als in strijd met de grondwet. Wij schreven:

„Was de reeds in 1922 herziene grondwet uitgevoerd, een Koninklijk besluit als dat waarvan de minister de verantwoordelijkheid draagt, zou onbestaanbaar zijn, tenzij de wetgever in Nederland met zooveel woorden dit onderwerp aan de Kroon ter regeling had opgedragen. En had de minister in den geest der herziene grondwet willen handelen, dan had hij een voorstel aan de Staten Generaal moeten doen, om bij een wet vast te stellen, hetgeen thans bij een K. B. geregeld is."

In denzelfden geest sprak de scherpzinnige anti-revolutionnaire afgevaardigde Beumer in de Tweede Kamer, om de onwettigheid van het K. B. aan te toonen, welks inhoud bovendien, zooals wij schreven en zooals uit de Handelingen der Tweede Kamer blijkt, voor menigeen, ook in Nederland, met verschillende artikelen van het zelfs ongewijzigd Regeeringsreglement in strijd wordt geacht te zijn.

Na het afwijzend votum van den Raad werd, gezien de huidige zeer abnormale omstandigheden, door den waarnemend-Gouverneur ten sterkste op een regeling bij Koninklijk besluit aangedrongen. Hetgeen geschied is, echter zonder rekening te houden met de concessies, waartoe de minister zich bereid verklaard had. De praktijk moest nu maar uitwijzen, in hoeverre de opdracht van bevoegdheden aan den commandant der troepen te ruim genomen was of andere bezwaren zich zouden doen gelden. Door sprekers van zoo goed alle voorname politieke partijen is het optreden van den minister en zijn handelwijze in deze ten sterkste gelaakt. Met het gevolg dat de minister heeft moeten retireeren en beloven dat het overleg met den K. R. zal heropend worden. Het Koninklijk Besluit omtrent de politie zal dus *niet ongewijzigd* worden ingevoerd.

In zekeren zin is dit te beschouwen als een overwinning van den Raad, of liever van het beginsel van autonomie, waarop de Raad het K. B. als een ernstige aanslag beschouwde.

De Raad en velen met hem.

Wellicht hebben wij hierin ook te zien de reden van de ontslag-aanvraag van Kapitein Borren, voor wien de militaire politie, zooals door hem ontworpen en geregeld, een levensvraag en levensideaal was. Wij kunnen ons de redenen indenken die hem genoopt hebben tot dit besluit.

Maar nu?

Het overleg zal wederom geopend worden; men zal weer gaan praten. Laten wij hopen, dat daardoor de zaak weer niet op de lange baan geschoven wordt, want dan zijn wij nog verder van huis. Op Aruba is de toestand onhoudbaar, en hier is 't op velerlei gebied al niet veel beter. Er is dus haast bij de zaak, of om 't woord nog eens te gebruiken „periculum in mora."

Met een beetje goeden wil van beide zijden is er nog wel iets goeds te bereiken. Maar laat men dan elkaar goed verstaan en niet maar langs elkaar heen spreken.

De Minister heeft gezegd dat er van diepgaande bezwaren tegen opdracht aan het garnizoen van den politiedienst bij den Kol. Raad geen sprake was.

Dit is gedeeltelijk waar. Het hoofdbezwaar was wel dat Curaçao zich de regeling van zijn interne aangelegenheden, waartoe toch zeker de politie behoort, niet van hooger hand wil laten opleggen. Dit is in strijd met het beginsel van autonomie, en met het R. R.

Het gaat niet aan Curaçao alleen maar te laten opdokken, en dan nog zooveel als de Minister believt goed te vinden, voor een interne aangelegenheid, zonder er iets in te zeggen te hebben.

Welnu, dit bezwaar kan voor een groot deel ondervangen worden door het overleg dat thans staat heropend te worden. De Minister zegt zelfs medezeggenschap over de uitgaven voor de militaire politie toe, daar hierover de Kol. Raad jaarlijks zal kunnen beslissen bij de vaststelling van den restitutiepost.

Dat echter een oplossing zal moeten gezocht worden in de richting van een dubbele politie, n. l. een klein burgerpolitie-korps onder den procureur generaal, en een militair politiekorps onder den militairen commandant, voornamelijk voor stad en haven, wij zijn zoo vrij daaromtrent van meening te verschillen.

Want, gelijk de Minister in zijn Memorie van Antwoord reeds opmerkte, komt het niet wenschelijk voor om binnen een zoo klein ressort als Curaçao de uitoefening van den politiedienst aan twee korpsen op te dragen.

Bovendien zullen de kosten aanmerkelijk hooger zijn. Gelijk de minister zeide in de Kamer, kan men bij een korps van honderd man het minimum salaris in totaal op 4 ton stellen, terwijl de totale kosten niet ver van 7 à 8 ton per jaar zouden bedragen, zonder nog te rekenen de pensioenen.

En zonder ook nog mee te rekenen het gedeelte dat Curaçao voor de politiediensten van het Garnizoen zal hebben bij te dragen.

Een voortdurende wrijving tusschen beide korpsen behoort zeker niet tot de onmogelijkheden, is integendeel zoo goed als zeker te verwachten, hetgeen geenszins zal bevorderlijk zijn voor een goeden geest en een goeden dienst.

En wanneer het Regeeringsreglement aan de opdracht van bepaalde bevoegdheden aan den militairen commandant in den weg staat, wel, late men dan het R. R. wijzigen, waarop ook in de Kamer is aangedrongen. Eerder dan enkel en alleen ter handhaving van het R. R. een dubbel korps te moeten onderhouden, hetgeen o. i. zeker niet is in 't algemeen belang en evenmin in 't voordeel van de Koloniale kas.

Laten wij hopen dat het overleg dat volgens de toezegging van den Minister opnieuw zal geopend worden, ons het gewenschte succes brenge, opdat spoedig Curaçao zich moge verheugen in een politiekorps dat klinkt als een klok en dat door ieder weldenkend mensch gerespecteerd wordt.

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

Bericht aan abonnés en belanghebbenden.

Wegens vertrek naar Holland van den administrator van ons blad, den Eerw. Fr. Alanus, zal gedurende diens afwezigheid de Eerw. Fr. Sigismond met de administratie belast blijven.

Daar echter Fr. Sigismond ook aan het onderwijs verbonden is, zal hij slechts te spreken zijn des namiddags na 4 uur; op Zaterdag ook voor den middag.

Zilveren Professiefeest.

Maandag a.s. op het feest van den H. Jozef, zal de Eerw. Zuster MARIE EVELATIA van Welgelegen haar zilveren Professiefeest vieren.

Zuster MARIA EVELATIA (mej. Hendrika Smolders) is geboren te Helvoirt 15 Juli 1877. 19 Maart ontving zij het religieuze kleed in de congregatie der Zusters Franciscanessen van Roosendaal, en twee jaar later had zij het geluk haar H. Professie te doen. 16 Juni van het zelfde jaar 1903 kwam zij te Curaçao aan. Bijna al dien tijd heeft zij doorgebacht op Welgelegen, in stilte en nederigheid haar werk verrichtend, tot glorie van God en het heil der zielen. Klein voor de wereld, maar groot voor God is haar religieus leven rijk aan verdiensten; — een rijk motief om den Goeden God van harte te bedanken voor het vele goed, dat zij met behulp van Zijn genade heeft mogen wrochten.

Wij wenschen de Eerw. Zuster Evelatia van harte geluk met haar zilveren feest, en hopen dat St. Jozef haar helpe en steune om eenmaal met nog grooter jubel en dankbaarheid haar gouden feest te mogen vieren.

Bijblad voor de Amigoe di Curaçao

Autonomie.

Waarop de „autonomie" van Curaçao neerkomt, zoolang bij verschil van inzicht tusschen Gonverneur en Kol. Raad de zaak bij K. B. wordt beslist: dat de kolonie van de departementale bureaux uit wordt bestuurd. — Behoudens uitzonderingsgevallen, behoorde de stem van den K. R. den doorslag te geven. — Boven de koloniale verordening sta ten slotte niet het K. B., maar de wet.

(*Particuliere correspondentie.*)

N. R. Crt. 9 Febr. '28.

Blijkens de memorie ven antwoord op het voorloopig verslag over de Curaçaosche begrooting voor het loopend jaar is het den minister van koloniën niet duidelijk, waarop de in dat verslag geuite klacht steunt, dat door de regeering in het algemeen te weinig rekening wordt gehouden met de autonomie van Curaçao en dat te veel van uit de departementale bureaux wordt geregeld. De reorganisatie der poiitie b.v. heeft, volgens den minister, niet plaats gehad tegen een beslissing van den Curaçaoschen wetgever in, daar slechts de Koloniale Raad een ontworpen verordening van den gouverneur heeft verworpen en de Landvoogd zijn afwijzend standpunt bleef innemen. *„De Curaçaosche wetgever* (wij spatieeren) — *Gouverneur en Koloniale Raad — was dus niet tot overeenstemming gekomen en alleen het Opperbestuur kon daarop de beslissing geven.*"

Een bedenkelijke opvatting, die niet veel goeds belooft voor de toekomstige toepassing van het toegezegde zelfbestuur. Men overdenke slechts even tot welke consequentiën zij voert.

De Gouverneur krijgt van bovenaf een wenk of last om een op de departementale bureaux bedachte regeling in het gebiedsdeel in te voeren. De Koloniale Raad, die de ontworpen regeling in den vorm van een ontwerpverordening ter goedkeuring krijgt, acht haar niet in het belang der kolonie, niet strookend b.v. met de plaatselijke toestanden, en verwerpt haar. Er is dan, naar de opvatting van den minister, „geen overeenstemming", geen beslissing van den Curaçaoschen wetgever — het Opperbestuur heeft te beslissen.

Een stapje verder. De bedoelde regeling bracht financieele gevolgen mede: de K. R. verwerpt ook de in verband daarmede op de begrooting aangevraagde credieten. De minister, consequent, onthoudt zijn goedkeuring aan de te Curaçao vastgestelde begrooting.

Dat alles, wel te verstaan, zonder dat er sprake zal kunnen zijn van inbreuk op het beginsel der autonomie, wijl *slechts de K. R. en niet de Curaçaosche wetgever* (*Gouverneur en Raad*) zich tegen de regeling heeft verklaard.

Wij moeten bij voorbaat protest aanteekenen tegen een dergelijke interpretatie van het begrip „zelfbestuur" en wij vermoeden, dat men ook te Curaçao verre van gediend zal zijn van en bedanken zal voor een autonomie, die hierop zou neerkomen, dat zij slechts geldt in de gevallen waarin de Curaçaosche Raad „ja" en „amen" zegt op hetgeen hem door den Gouverneur wordt voorgelegd.

Gouverneur en K. R. zijn geen twee zelfstandige machten, die bij de behandeling van zaken met gelijke rechten tegenover elkander staan en vrijelijk hun inzichten wisselen. Gewoonlijk — in zaken van eenig belang haast altijd — staat achter den gouverneur de minister, wiens meening en verlangen somtijds zelfs als argument wordt aangevoerd door den gouverneur. Moet het bij zoodanige constellatie van den gouverneur afhangen of er sprake zal kunnen zijn van een beslissing van den *Curaçaoschen wetgever*, dan is de geheele autonomie een doodgeboren kind.

Neen, is het Nederland ernst met het verleenen van zekere mate van zelfbestuur aan Curaçao, dan dient ondubbelzinnig vast te staan, dat *als regel* de eindbeslissing in de zaken, waaromtrent het zelfbestuur is toegestaan of toegekend, aan den K. R. zal blijven. Gelijk hier te lande bij verwerping van een voorstel door de Tweede Kamer de Eerste Kamer zelfs niet aan het woord komt, zoo zal bij verwerping van een bestuursontwerp door den K. R. daarmede de zaak voor Curaçao van de baan moeten zijn.

Als regel, zeiden wij, want er zullen uitzonderingen moeten worden toegelaten. Curaçao is, als wij het woord in dezen zin mogen gebruiken, nog niet *geoutilleerd* om cassatie van aldaar gevallen beslissingen geheel te kunnen ontberen. Maar die cassatie, het recht daartoe mag niet berusten bij den minister van koloniën, die immers in het geding te Curaçao, in eersten aanleg, achter den gouverneur staande, partij in de zaak is geweest, doch *bij de Staten-Generaal.* Met andere woorden regeeren en besturen met Koninklijke Besluiten dient onmogelijk gemaakt te worden. Boven de Koloniale verordening behoort alleen te staan: de „Wet"

Een Protest.

De heer J. M. Clemente, zaakgelastigde ad-interim van Venezuela in Nederland, heeft aan het Corr. Bureau medegedeeld, dat de Legatie der Vereenigde Staten van Venezuela in Nederland protesteert tegen publicaties in de pers, in den vorm van een anonieme correspondentie, waarin lasterlijke aantijgingen voorkomen tegen het Venezolaansche volk en den President der Republiek, den grooten patriot generaal J. V. Gomez en zijn verlicht bestuur.

De Venezolaansche Legatie — aldus luidt een toegezonden stuk — behoeft dezen laster niet tegen te spreken; reeds hebben vertegenwoordigers van de bezadigde en ridderlijke Nederlandsche volksziel, wier namen de Legatie uit erkentelijkheid vermeldt, mr. J. van Loon, advocaat te Deventer en de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Exploitatie van Petroleumbronnen in Nederlandsch-Indië een waardig antwoord hierop gegeven en de anonieme correspondentie tegengesproken.

Het ware meer in overeenstemming geweest met de gevoelens van eerbeid en vriendschap jegens de Venezolaansche pers, waarin men nooit dergelijke correspondentie aantreft over eenig land of hun regeeringen, den waren toestand van het tegenwoordige Venezuela te hebben medegedeeld, waarvan de Legatie hieronder een overzicht geeft, ontleend aan een publicatie, in November 1927 geschied door belangrijke en achtenswaardige Nederlandsche ondernemingen (Hollandsche Bank voor West-Indië, Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Exploitatie van Petroleumbronnen in Nederlandsch-Indië, Koninkl. Nederlandsche Stoomboot Maatschappij, Bataafsche Overzee Export Maatschappij, Curaçaosche Handelmaatschappij, Firma Gerhard Loeber, N. V. Handelsmaatschappij Holland Colombia, Handelshuis Insulinde, Holland Import Company, Holtrans Handel Maatschappij, Import- en Export Maatschappij v | h. Plate en van Heusden, als protest tegen een dergelijke correspondentie en waarin genoemde ondernemingen op waardige wijze haar meening te kennen hebben gegeven over het werk van vrede, van financieel herstel, van welvaart en van arbeid, dat tot stand is gebracht door den achtenswaardigen President van Venezuela, generaal J. V. Gomez.

Ziehier de korte samenvatting van deze publicatie:

a. volmaakte vrede in het land;

b. vriendschappelijke betrekkingen met alle volken;

c. bewonderenswaardige financieele en crediet-toestand;

d. vermindering van de (binnenlandsche en buitenlandsche) staatsschuld, die 1 Jan. 1909 210 millioen bolivares bedroeg (1 bolivar is f 0.50) tot 85 millioen bolivares op 31 December 1926, terwijl de regeering op laatstgenoemden datum een depôt in goud bij de Bank van Venezuela van 55 millioen bolivares had (de Legatie teekent hierbij aan: Op de jaarlijksche begrooting van Venezuela is een bedrag van ongeveer 8 millioen bolivares in goud uitgetrokken voor de amortisatie en rentebetaling van de Staatsschuld, waarin een bedrag van ongeveer 6 millioen goud bolivares is begrepen voor amortisatie. Tegen 15 September 1927 was de staatsschuld verminderd tot 81 millioen bolivares en op 31 October 1927 bedroeg het depôt in goud bij de Bank van Venezuela 87.186.606,62 bolivares, ondanks de reusachtige uitgaven, welke gedaan worden voor openbare werken, openbaar onderwijs, volksgezondheid enz.);

e. definitieve aanleg van meer dan 5000 kilometer moderne berijdbare wegen (aanteekening van de Legatie: op het oogenblik zijn meer dan 4000 kilometer nieuwe moderne verkeerswegen in aanleg en ongeveer 2.500.000 bolivares worden waarschijnlijk uitgegeven voor openbare werken;

f. **handelsbalans**: invoer: 1912 B. 106 millioen, 1925 170 millioen. Uitvoer: 1912 130 millioen, 1925 329 millioen;

g. een volmaakte petroleumontginning die Venezuela in staat heeft gesteld zich te ontwikkelen als een land welks productie tot de meest belangrijke behoort.

h. een vreemdelingenbescherming, die niets te wenschen overlaat;

i. stichting van model-boerderijen voor de ontwikkeling van den landbouw, enz.

De Legatie constateert met erkentelijkheid de meening van al de hierboven vermelde personen en ondernemingen, die op nobele en ridderlijke wijze recht doen wedervaren aan het onsterfelijke werk van President Gomez en van het Venezolaansche volk.

(*Het Vaderland.*)

Hetzelfde blad schrijft nog 12 Febr. j. l.

Het gezantschap van Venezuela stelt er prijs op mede te deelen, dat zijn protest, dat we 10 dezer in ons Ochtenblad hebben opgenomen, niet tegen *de Pers* was gericht, doch tegen de publicaties van een lid der Pers, met name *de Tel.*

De vliegtocht naar West-Indie.

De plannen van luitenant Van Onlangs.

Dinsdagmiddag, aldus lezen wij in de „Residentiebode" van 15 Febr. j.l. heeft een redacteur van het „Hbl." op vliegveld Waalhaven luitenant J. van Onlangs, die met zijn toestel uit Soesterberg even neerstreek, eenige oogenblikken gesproken in verband met zijn plannen voor een vliegtocht naar Curaçao. In het restaurant van het hotel, waar men vrij uitziet over het wijde groene landingsterrein, waar men heel de vlotte bedrijvigheid van de luchthaven prettig kan overzien, heeft hij den jongen eenvoudigen maar geestdriftigen luitenant gevraagd naar zijn reisplan. En zoo tusschen wat genoegelijke opmerkingen over aankomende en snel weer vertrekkende verkeersmachines en een hardnekkig stijgenden en dalenden leerling van den Aero Club (kort geleden behaalde een der leerlingen zijn brevet), vertelde de aviateur van zijn plannen. Gebogen over de breed uitgeslagen bladen van een lijvigen atlas duidde luitenant Van Onlangs de reisroute aan:

Kijk, van Rotterdam gaat het over Parijs, Bordeaux, Madrid en Gibraltar naar Casa-blanca. Dat is zoo ongeveer 2400 K.M. en 17 uur vliegen. Dan gaat het verder direct naar St. Louis. Zoo wat 3000 K.M. Van hier steken we over den Atlantischen Oceaan, over de eilandjes St. Paul en Fernando Noronha, waar die Portugeesche strafkolonie is, over Natal naar Pernambuco. Als we daar zijn hebben we weer plus minus 3200 K.M. achter den rug. Over Para verder, naar Paramaribo. Dat zijn dan weer 3000 K.M. en dan resten er nog 2000 tot Curaçao. Hierna bestaat nog de mogelijkheid, dat we over Haiti, Cuba, Florida, (Miami) naar New-York vliegen, een afstand ruw genomen van 2000 K.M. En dan van New-York — als het niet te laat in het jaar is — over den Oceaan terug. Die mislukte tochten over den Oceaan zijn vaak te wijten aan onvoldoende voorbereiding en aan het te late vertrek. In de vorst slaat ijzel op het toestel en dan is er geen houden meer aan. Er zijn met die sterke vorst van eenigen tijd geleden ook in ons land wel toestellen naar beneden gekomen. Graag zou ik over den Oceaan vliegen, maar het moet geen waaghalzerij zijn.

De tocht naar West-Indië ligt op een gunstige route. De directeur van het filiaal van het Meterologisch Instituut te Rotterdam, Jhr. J. P. F. van der Rieden van Opmeer, heeft me voortreffelijk ingelicht, zelfs heb ik van hem een heel reisverhaal gekregen met wenken voor moreele hinderlagen. Hij ried mij om in Februari te gaan, want dan ligt het windstille gebied, waar vaak hevige donderbuien woeden, ten Zuiden van mijn route. Daar is het nu echter al te laat voor, maar erg gevaarlijk is het toch ook niet. Op dit traject wordt in Maart een Fransche dienst met watervliegtuigen geopend. Deze machines zullen over de Kaapverdische eilanden vliegen.

In Suriname zullen ze 'me naar alle waarschijnlijkheid wel een tijdje houden. Ze willen daar namelijk proeven nemen voor cartografische opnamen, terwijl ook in studie zal worden genomen of het mogelijk is vliegtuigen, en dan watervliegtuigen. als verbindingsmiddel voor de balata-ondernemingen te gebruiken.

De geheele tocht zal zoowat een dag of zeven duren — naar Curaçao wel te verstaan — in het geheel 115 vlieguren. Waarschijnlijk hebben we, wanneer we in den zomer gaan, op den Atlantischen Oceaan wind mee. Dat kan ons 30 K. M. per uur voorsprong geven.

We — dat zijn luitenant E. C. Pellens, een mecanicien en ik — gaan met een driemotorige Fokker. Een F. VII A. met luchtgekoelde motoren. Per etappe nemen we 3400 liter benzine mee, welke geborgen wordt in tanks die in de cabine, in de vleugels en onder de zitplaatsen van de piloten gebouwd zijn. Met dien voorraad hebben we een actie radius van 1000 K.M. Luitenant Pellens en ik zullen beiden in de cockpit plaats nemen en dus kunnen we bijvoorbeeld ieder zoo om het uur vliegen. Er gaat post mee voor Marokko, Brazilië en West-Indië. Op iedere landingsplaats nemen we olie en benzine in. Enfin om kort te gaan technisch is alles voor elkaar, als ik morgen de gelegenheid krijg om te gaan, dan kan het."

Luitnant Van Onlangs heeft al van velen medewerking ondervonden voor zijn plan, nog een weinigje geestdrift en de eerste vliegtocht naar West-Indië wordt ondernomen.

Goede Reis.

Wij wenschen van harte een goede reis aan den zeer eerw. Pater C. GALLÉ, die Donderdagavond per S.S. „Crijnssen" en de Eerw. Fraters ALANUS en ALARDUS, die Vrijdagmiddag per S.S. „Boskoop" naar Holland vertrokken.

Bazaar.

Paaschmaandag, 9 April 's avonds ten 8 uur, zal de Bazaar geopend worden, ten bate van de Mgr. Nieuwindtstichting. Deze Bazaar zal drie achtereenvolgende avonden gehouden worden op de binnenplaats van het St. Martinusgesticht, ingang Brionplein. Hij zal worden opgeluisterd door muziek en zang, terwijl verschillende Curaçaosche en Hollandsche Dames hare zeer gewaardeerde medewerking zullen verleenen, tot het welslagen.

Reeds zeer vele artikelen, waaronder kunstartikelen en artikelen van waarde, zijn er ingekomen. Maar er is nog veel, veel meer noodig. Daarom verzoeken wij allen beleefd, maar dringend, ten spoedigste hunne geschenken in te zenden, en niet ermee te wachten tot het laatste oogenblik. Het is voor een zuiver katholiek belang, de belangstelling aller katholieken dus ten volle waardig.

Eucharistische Bond.

Maandagavond is het plechtige vergadering van den Eucharistischen Bond voor de katholieke mannen van Otrabanda en San Mateo, in de H. Familiekerk, ter voorbereiding van de plechtige Algemeene H. Communie, op Zondag daarna. De zeereerw. Pastoor van Sta Maria zal de predikatie houden. Wij hopen dat al onze katholieke mannen en jongelingen op 't appèl zullen zijn.

Kapitein Borren.

Naar wij vernemen heeft Kapitein Borren, die is uitgezonden om de politie hier te reorganiseeren en de militaire politie op te richten, naar aanleiding van de houding van den minister in deze aangelegenheid zijn ontslag gevraagd tegen 1 October a.s.

Natuurlijk zal van af 1 April, als de militaire Politie in dienst zal treden, kapitein Borren blijft fungeeren als waarnemend Commissaris van politie.

Wat ervan te denken?

Zooals wij reeds meldden, heeft de nieuwe Procureur Generaal een razzia gelast onder de vele obscure elementen die hier op Curaçao de zedelijkheid bedreigen en verschillende ervan doen aanzeggen om ten spoedigste het land te verlaten. Wij hebben dezen maatregel van harte toegejuicht en meenen alle wéldenkende en eerzame burgers hierin op onze hand te hebben. Tot onze overgroote verbazing hebben wij echter uit goede, ja volkomen zekere bron, vernomen, dat verschillende leden van den Kolonialen Raad 't volstrekt niet met dien maatregel eens zijn, ja er zelfs zeer gebelgd over zijn. Wat daarvan te denken? Als is er toch iemand geroepen is om op te komen voor het algemeen belang, waaronder toch zeker valt het hoogste en heiligste goed van een volk, dat is zijn moraliteit, dan is het de Koloniale Raad. En nu kan men nog zoo hoog opgeven van vrijheid, een vreemdeling, al is hij nog zoolang in de kolonie, die door zijn optreden spot met goddelijke en menschelijke wetten, heeft daardoor het recht op vrijheid en bescherming verbeurd, en het is de plicht van den staat dezen zoo spoedig mogelijk te verwijderen.

Giambo bieuw a bolbe na wea.

Wij ontvingen van onzen bekenden Curaçaoschen novellist, Willem E. Kroon, den in boekvorm verschenen roman: *Giambo bieuw a bolbe na wea,* vroeger gepubliceerd in „La Union."

Het is een goede gedachte van den schrijver zijn verschillende novellen te bundelen, want zij zijn waard gelezen en herlezen te worden. Geschreven in een zuiver papiamentsch, waarvan maar weinigen zooals hij het geheim bezitten, geven zij ons een prachtigen kijk op Curaçaosche toestanden. „Giambo bieuw" overtreft wel alles wat hij geschreven heeft, en daarom twijfelen wij er niet aan of in korten tijd zal de oplaag zijn uitverkocht.

Onzen besten dank aan den heer W. E. Kroon en veel succes er mee.

Cigarillo „Republicaine".

Een nieuw merk cigaretten, ingevoerd door de Firma E. & G. Martijn. Deze zijn gefabriceerd van Virginiatabak, vermengd met de beste soort van Haiti. Dank voor de monsters.

Goede reis.

Maandag zal per S.S. „Cottica", via Suriname naar Nederland vertrekken Dr. FH. DE HASETH MOLLER en Echtgenoote.

Een prachtverbetering.

Nu het stuk fortmuur, waar vroeger de Spaar- en Beleenbank was gevestigd, zoo goed als geheel verwijderd is, kan men pas zien wat een prachtverbetering dit is. Naar wij vernemen bestaat het plan ook de daklooze aldaar te verwijderen, zoodat de auto's zich tegen den muur kunnen opstellen en het plein daarvoor vrij blijft; wat vooral van veel nut zal zijn, als het nieuwe postkantoor gebouwd zal worden ter plaatse waar thans de Boekhandel Sluyter gevestigd is. Dit is de aangewezen plaats er voor.

Diefstallen op Aruba.

Op Aruba zijn de dieven aan het werk geslagen. Zij hebben ingebroken in den winkel van den heer A. L. en voor aanzienlijke waarde aan goederen meegenomen. Dit is ze blijkbaar zoo goed bevallen, dat ze 't den volgenden nacht nog eens geprobeerd hebben. Ook is er ingebroken in den winkel van den heer Th. R.

Koloniale Raad.

Maandag 12 Maart.

De ingediende begrooting voor 1929 en een ontwerp „Brandweerverordening" worden naar de afdeelingen verwezen.

De Voorz. doet mededeeling van het volgend schrijven van den Gouverneur: „Hiermede heb ik de eer Uwen Raad de goede ontvangst te erkennen van Uw gewaardeerd schrijven van 3 dezer N° 9. Het is mij een voorrecht aan Uwen Raad, niet alleen in het bijzonder Uwen geachten Voorzitter, maar ook Uwe leden, mijn oprechten dank te betuigen voor de andermaal ondervonden vlotte medewerking in dit spoedeischende geval. Gaarne zal ik mijnerzijds voldoen aan den door Uw Raad kenbaar gemaakten wensch om Uw Raad geregeld op de hoogte te houden van hetgeen op de plantage Parera zal moeten worden gebouwd of verbouwd.

Tijdig te voren zal door het Bestuur daarvan aan Uwen Raad mededeeling worden gedaan opdat Uw College zich over de gedachte werken of inrichtingen en over de kosten-begrootingen zal kunnen uitspreken. Aan het verzoek van Uw Raad om geene terreinen of stranden van Parera is eigendom af te staan of daarop concessie of erfpacht te verleenen zonder alvorens den Raad in staat te stellen over een en ander zijn meening kenbaar te maken, zal door het Bestuur met de meeste bereidwilligheid worden voldaan. Wat het importeeren en concentreeren van vreemd werkvolk betreft, zal het Bestuur de van Uw Raad ontvangen wenk ernstig ter harte nemen en aanvankelijk hoogstens een proef op kleine schaal met voor korten termijn aangenomen werklieden willen nemen."

In de vacature J. J. BEAUJON worden onderscheidelijk eerste en tweede candidaat gesteld de Heeren DR. H. POLVLIET en A. VAN LEEUWEN.

Britania Aerated Water Co.

Volgens ontvangen circulair is deze maatschappij van de *Firma Chapman & Co,* overgegaan in handen van de Firma ARTURO O. JESURUN.

Uitvoer 3de kwartaal 1927.

De totaal uitvoer gedurende het 3de kwartaal van 1927, was f 32.719.567: waarvan aloë, f 99.106, asphalt f 40.000, dividivi f 14.897, geitevellen f 3.960, hoeden f 68.470, huiden f 7.801, mest f 9.629, phosphaat f 545.640, steenkolen f 271.319, zout f 12.885 en Shell-producten f 31.630,638.

In dank ontvangen

van de Curiel's Bank verslagen, tarieven etc. van de *Nill Mij* (Nederlandsch-Indische Levensverzekering en Lijfrente maatschappij)

ONDERTROUWD.

J. Groen

EN

G. van der Mark

Huwelijksvoltrekking 14 April
Receptie 8 uur Pietermaai 22.
Curaçao 15 Maart 1928.
Eenige algemeene kennisgeving.

Uit het Buitenland

De Eucharistische Congressen.

Z. H. de Paus heeft bepaald dat Mgr. Ceretti, kardinaal-legaat naar het a. s. Eucharistisch Congres te Sydney (9—12 September), vergezeld zal worden door Mgr. Mella Arboro di Sant Elia, de dienstdoende kamerheer des Pausen en kanunnik van Sint Pieter: verder door Mgr. Respighi, ceremoniemeester, der Pauselijke ceremoniën en Mgr. Grosso, Pauselijk ceremoniemeester, alsmede door den secretaris van kardinaal Ceretti.

De toebereidselen voor het Congres zijn in Australië reeds in vollen gang. Ondanks den verren afstand en de groote reiskosten is men van de deelname uit zoo goed als alle landen ter wereld verzekerd. Er worden in Sydney nieuwe hotels gebouwd om de congresbezoekers te kunnen herbergen. De groote gebouwen, waarin de vergaderingen gehouden zullen worden, zijn reeds besproken.

Met koortsachtigen haast wordt er gewerkt aan de voltooiing van de nieuwe kathedraal. Het zal eens als een historische gebeurtenis verteld worden dat generaal Dobson alleen reeds met 10,000 leden van de Jeugd-liga van katholiek Australië aan het Congres gaat deelnemen. De Aartsbisschop van Melbourne heeft n.l. den leden van de katholieke Jongelingsvereeniging op het hart gedrukt alle zeilen bij te zetten voor het schitterend welslagen van dit congres opdat Australië openlijk zal toonen, dat het weet te waardeeren, dat de H. Vader Sydney heeft uitgekozen als plaats voor het Eucharistisch Congres in 1928.

Volgens de nieuwste statistieken zijn er in Australië 1.155.469 katho-ken en in Nieuw-Zeeland 164.577, tezamen 1.320.046. In Australië zijn 7 aartsbisschoppen, 17 bisschoppen, 11 Apostolische Vicarii en 1779 priesters, terwijl in de verschillende scholen 9064 zusters en 913 broedsrs werkzaam zijn.

Door het Permanente Comité voor de Eucharistische Congressen is besloten dat het Eucharistisch Congres in 1930 zal gehouden worden in de oude stad Carthago. Dit besluit vindt zijn oorzaak in het feit, dat, gedurende de vijftig jaar dat het comité bestaat, Afrika het eenige werelddeel is waar nog nooit een Eucharistisch Congres gehouden werd. Daar komt nog bij dat in het jaar 1930 het 15-jarig eeuwfeest zal worden gehouden van den H. Augustinus, den grooten Apostel van Afrika; hiermee heeft het comité dan ook rekening gehouden bij het bepalen van haar keuze. Ditzelfde motief heeft ook gegolden bij de plaatsbepaling voor het Eucharistisch congres van 1932 dat in Ierland gehouden zal worden, omdat in datzelfde jaar heel het groene eiland het 15de eeuwfeest van de komst van St. Patrick naar Ierland, feestelijk zal herdenken.

Carthago is bovendien een der meest beroemde steden uit de Christelijke oudheid. Op een afstand van ongeveer 20 K.M. verheft zich de stad Bone, die gebouwd is vlak bij Hippo waar eens de bisschopszetel van den H. Augustinus geweest is. Ter herinnering aan dezen grooten apostel zullen de zittingen van het congres dan ook daar gehouden worden.

In Carthago is ook de zetel van den aartsbisschop van Tunis, die een dubbele titel heeft: Aartsbisschop van Carthago en Vorst-Primaat van Afrika. Sedert 1848 beheerscht een groote kerk in romaansch-bizantijnschen stijl heel de hoogvlakte van Bysra. Vlak daar naast staat een klein kapelletje dat aan den H. Lodewijk van Frankrijk is toegewijd. In de muren van het middenschip der groote kerk staan in gouden letters de bekende woorden van Paus Leo IX: „Er bestaat geen twijfel of de bisschop van Carthago is, na de Paus van Rome, de eerste Aartsbisschop, en de grootste Metropoliet van heel Africa."

Aan den anderen kant van de groote kerk ligt het Seminarie van de Witte Paters en het oudheidkundig museum van den grooten geleerde Dr. Delattres, onder wiens leiding de ontzaglijke uitgravingswerken van deze beroemde ruïnen van Carthago plaats hebben. Op de andere heuvels, die de ruïnen van kerken, amphitheaters en andere gebouwen omringen, verheffen zich eenige kloosters, o. a. een Carmelietenklooster, een seminarie en het College der Paters Salesianen. Op de ruïnes van vervallen grootheid uit het verleden is deze stad geworden een middelpunt van godsdienstig leven. Toen kardinaal Lavigerie zijn ambt aanvaardde waren er in Tunis 9 parochies: toen hij heenging waren er 21, welk getal zich ander zijn opvolgers vermeerderde tot 25, terwijl Mgr. Lemaitre dit jaar het aantal tot 30 hoopt te kunnen uitbreiden.

DE KERKVERVOLGING IN MEXICO.

De justitieele moord op pater Pro en zijn gezellen.

In Januari publiceerde het bekende Italiaansche tijdschrift de *Civilta Cattolica* een korte weerlegging van den laster, als zou de Mexicaan Pater Pro en de drie personen, die met hem op den 23sten November 1927 gefusilleerd werden, schuldig zijn aan den aanslag op het leven van generaal Obregon. Deze aanslag had den 13den November 1927 plaats. Om hare lezers beter in te lichten publiceert nu de *Civilta Cattolica* een uitvoerig relaas van de ongerechtigheden en de rechtsverkrachtingen, welke den moord op den Mexikaanschen Jesuiet en zijn drie gezellen vergezelden. Als zooveel wreed onrecht in de hoofdstad van het rijk kon gepleegd worden, dan kunnen de lezers, aldus genoemd tijdschrift, zich zelf wel een idee vormen, hoe de regeering in de provinciesteden en op het platteland van Mexico optreedt en welke waarde men aan de officieele communiqué's, welke de Mexicaansche regeering in de buitenlandsche pers doet circuleeren, kan hechten.

De documenten omtrent den moord, welke wij naar de vertaling der *Civilta Cattolica* hieronder laten volgen, kwamen alle uit Mexico zelf, en dragen de handteekening van degenen, die ze opstelden en naar Rome zonden; allen personen, aan wier eerlijkheid, waarheidsliefde en bevoegdheid, men niet kan twijfelen.

Om begrijpelijke redenen publiceert de *Civilta Cattolica*, de namen van haar zegslieden niet, om hen niet aan de wraak der vervolgers, die hen wel zouden weten te vinden, bloot te stellen. Uit de eenvoudige weergave dezer documenten, blijkt zonneklaar, dat de slachtoffers absoluut onschuldig waren aan het misdrijf, waarvan zij beticht werden en dat dus de ware oorzaak, waarom zij gevangen zijn genomen en ter dood gebracht werden, de felle godsdiensthaat der Mexicaansche regeering is.

Het Monsterachtige Proces.

Uit de menigte van lasterlijke leugens en brutale rechtsverkrachting, waarmede dit schijnproces gevoerd is, blijkt duidelijk, dat andere motieven de beulen tot een wreeden moord gedreven hebben. (1)

Het ongehoorde in de wijze van procedeeren wordt ons aldus in een brief, die eveneens in ons bezit is, beschreven.

„Men is tegen hen opgetreden met groot vertoon van onwettelijkheid, onrechtvaardigheid en wreedheid. Niet alleen werden zij onwettelijk, zonder schriftelijk bevel (een ontwettelijkheid, die nu bijna iederen dag voorkomt) gevangen genomen, maar zij bleven ook zes of zeven dagen opgesloten in algeheele afzondering (iets wat door de grondwet der republiek formeel verboden is) zonder dat er tegen hen een formeel bevel tot inhechtenisneming werd uitgevaardigd en zonder dat zij aan de rechterlijke macht werden uitgeleverd. Met iemand, die tegen hen een aanklacht zou hebben ingediend zijn ze nooit geconfronteerd, volstrekt geen getuigen á décharge werden opgeroepen, geen verdediger werd hun toegewezen, en dit alles had men toch volgens 't recht en de wet moeten doen.

„In andere gevallen zegt men, of het waar is, weet ik niet, dat aangeklaagden veroordeeld werden na een summier proces; in dit geval echter geschiedde de veroordeeling zonder vorm van proces, nog burgerlijk noch militair. maar met de grootste willekeur en onrechtvaardigheid gaf men last tot fusilleeren.

De executie had plaats onder vertoon van militaire macht, in het commissariaat van politie zelf, midden in de stad gelegen terwijl slechts enkele minuten te voren de beschuldigden er van in kennis waren gesteld. Natuurlijk was niemand, die op geschikte wijze invloed ten gunste der gevangenen had kunnen aanwenden, van het feit der terechtstelling op de hoogte gebracht. Zoozeer ging men zich in barbaarschheid te buiten, met het eenige doel angst te verspreiden onder de Katholieken, omdat deze op zoo roemvolle wijze blijven volharden in hun strijd om volledig herstel der godsdienstvrijheid."

Deze vreeselijke opsomming van onmenschelijke misdaden mag men niet verklaren uit het feit, dat hier een verontwaardigd vriend der slachtoffers aan het woord is, die al te zeer onder den indruk van het gebeurde, de feiten overdreven voorstelt. Dat dit niet zoo is, moge blijken uit het „Memoriaal", dat wij hier laten volgen. Van te voren wenschen wij echter de opmerking te maken, dat het document opgesteld werd door een groep Mexicaansche advocaten en niet bedoeld was om onder de oogen gebracht te worden van buitenlanders, die op verren afstand wonend, onbekend zijn met de personen, maar dat het gericht werd aan Zijne Excellentie Morrow, die als gezant der Vereenigde Staten in de hoofdstad van Mexico verblijf houdt.

„Hun korte beschouwingen over de terechtstelling van vier beschuldigden .... uitgevoerd door de politiemacht" draagt als datum 24 November, d. i. de dag na de executie en luidt aldus:

„De dood van den priester Augustinus Pro Juarez, en de heeren Humbert, broer van genoemden Pater, den ingenieur Louis Segura en G. Tirado is onder juridisch opzicht een echte moord, zoowel om het feit zelt als om de volgende omstandigheden, die hier samentroffen:

Vooreerst werd dit vonnis bepaald en uitgevoerd door het hoofd van de uitvoerende macht en zijn ondergeschikten; een autoriteit, die volgens de jurisprudentie en wetgeving van Mexico en alle beschaafde landen, absoluut onbevoegd is een doodstraf te bepalen.

Ten tweede: De aangeklaagden werden aan geen echt procesonderworpen, omdat zij niet werden overgeleverd aan den strafrechter, zooals gebeuren moet, wanneer het gaat over misdrijven door burgers gepleegd.

Ten derde gaf men hun geen verdediger, noch gelegenheid om dien voor zich zelf te kiezen, terwijl hun 't bevel tot executie slechts enkele minuten voor de voltrekking van het vonnis werd medegedeeld; zoodat men daardoor het verzoek om een verdediger, die hen van den dood zou kunnen bevrijden, voorkwam.

Ten vierde: De formaliteiten, noodig bij ieder proces, werden niet in acht genomen.

Ten vijfde: Men beschouwde hen alsof zij schuldigen waren die zelf bekend hadden en wier schuld vaststond, terwijl men zich alleen maar op de kwasi-verklaringen baseerde, die men op bedriegelijke wijze aan een stervende had ontlokt, die, omdat hij kort daarop stierf, zijn verklaringen niet meer kon herroepen. (2) Nog dient hierbij te worden opgemerkt, dat deze verklaringen pas gepubliceerd werden, toen Ruiz, van wien deze aanklacht afkomstig is, reeds overleden was en vervolgens, dat de medici, die deze verklaringen opstelden en de politie-autoriteiten zelf, verklaard hebben, dat het genoemde slachtoffer zich in een staat van algeheele bewusteloosheid bevond.

Ten zesde. — De grondslag derhalve, waarop men het doet voorkomen alsof zij bekend hebben is valsch, wat betreft den Jesuiet Pro; deze heeft, volgens het rapport, dat de politie aan de pers deed toekomen, zijn onschuld volgehouden en het verlangen geuit voor een rechtbank gebracht te worden, om daar zijn onschuld te bewijzen.

De verklaringen van den ingenieur Segura echter dragen geheel het kenmerk van apocrief te zijn. Immers in heel de geschiedenis der criminaliteit zal men geen geval kunnen aanwijzen, dat zoo absurd is, als dit, van een beschuldigde namelijk, die niet alleen ronduit zijn misdrijf bekent, maar daarenboven zich nog er op beroemt het gepleegd te hebben, aan zijn rechter meer gegevens verschaft dan hem gevraagd zijn en zichzelf verantwoordelijk stelt voor feiten, waarvan hij niet beticht is; alles, men houde het wel in het oog, zou, koelbloedig en cynisch, een man hebben gedaan, die, in vroegere jaren, nooit zich aan de misdaad had overgegeven, maar als een zeer gezien ingenieur een vreedzaam leven leidde. (3)

Ten zevende. — Even ongeloofijk is het, dat menschen die men van een aanslag op generaal Obregon durft te betichten, na dien aanslag rustig naar hun eigen huis zouden zijn teruggekeerd, om daar den afloop der gebeurtenissen af te wachten. Dit is eenvoudig weg een dwaze veronderstelling, die eerder ten gunste der beschuldigden pleit, daar het toch bekend is, dat alle misdadigers, door zucht naar zelfbehoud gedreven, zich instinctmatig van het tooneel hunner misdaad verwijderen en zeker van die plaats, waar zij vermoeden kunnen, dat de politie hen zal verrassen.

Ten achtste. — Ten slotte, ook al veronderstellen we, dat de president der republiek en de politieautoriteiten en zijn ondergeschikten bevoegd waren om de beschuldigden te vonnissen; dat deze werkelijk gevonnist zijn; dat men in de procedure de formaliteiten, door de wet voorgeschreven, in acht heeft genomen; dat men aan deze beschuldigden alle middelen ter verdediging, zooals aan iederen beschuldigde, zou hebben toegestaan; dan zou toch nog de opgelegde straf niet gerechtvaardigd zijn, omdat men, krachtens artikel 195 van het Wetboek van Strafrecht, niet de doodstraf, maar wel gevangenisstraf van acht tot tien jaar mag opleggen voor een moordaanslag die wel beproefd maar niet voltrokken is.

In een der documenten, die in ons bezit zijn, wordt een verklaring gegeven van de intermitteerende uitbarstingen van woede, welke bijna steeds volgen op een gevoel van teleurstelling, dat de vervolgers ondervonden, telkens wanneer een hunner pogingen dreigde te worden verijdeld. En in het onderhavige geval was de gedachte nog levendig aan het dementi, gekomen uit Rome, waarin het bericht door Calles verspreid, als zou de godsdienstkwestie zijn opgelost, ten krachtigste werd tegengesproken. Als hieraan inderdaad de nieuwe uitbarsting van woede zou te wijten zijn, dan zou een nieuw aureool het hoofd van den religieus tooien, deze namelijk, dat hij ter verdediging van de rechten der Kerk gestorven is. Dezelfde berichtgever meldt ons, dat, toen generaal Cruz, algemeen inspecteur van politie, op den avond van 22 November, de formeele order gekregen had van president Calles, om zoo gauw mogelijk den pater en zijn gezellen te dooden, hij den president gevraagd heeft, welken vorm men moest kiezen, om ten minste den schijn van wettelijkheid te redden. Op deze vraag antwoordde president Calles letterlijk deze woorden. „No quiero formas, lo que quiero es el hecho."

„Geen vormen, alleen het feit vraag ik."

(2) Deze persoon zou een zekere Lambert Ruiz geweest zijn, die zich in de auto bevond, waaruit de bommen tegen generaal Obregon geworpen werden. Men zegt, dat een politieagent zich bij den stervende voordeed als diens zwager, zoo van hem bijzonderheden over den aanslag te weten kwam en een wenk ontving voor Segura en Humbert, die zich verborgen hielden. Wel een overbodige wenk, als de beide beschuldigden werkelijk bij den aanslag zouden betrokken geweest zijn. Niet minder vreemd is het verzinnen van de verwantschap en dit des te meer, omdat de zuster zelf van den gewonde tegenwoordig was; maar nog vreemder is het, dat de echte zwager niet lastig werd gevallen door arrest of verhoor. Ten slotte merkte men op, dat de politie ook mede heeft gedeeld, dat de revolverkogel, waardoor Ruiz getroffen werd, door zijn achterhoofd gedrongen is en het hoofd langs het oor verliet. Hoe is in zulke omstandigheden het spreken mogelijk?

(3) Men moet hieraan nog toevoegen, dat Segura den dag, nadat de aanslag, waarvoor men hem verantwoordelijk stelt, gepleegd is, zooals gewoonlijk, naar zijn werk is gegaan en daar gearresteerd werd. Hij voelde zich zoo rustig, dat hij tegen zijn collega's zeide, vlug terug te zullen komen, omdat de agent hem gezegd had, dat hij naar het commissariaat van politie geroepen was om opheldering te geven.

Over Tirado heeft dezelfde politieman gezegd, dat hij standvastig bleef bij zijn verklaring, in geenendeele bij het misdrijf betrokken te zijn geweest. Deze Tirado was een godsdienstig man van zeer eenvoudige afkomst, daarom niet in tel, slechts door een toevallige omstandigheid werd hij in deze tragedie betrokken. Op het oogenblik van den aanslag passeerde hij juist de auto, waaruit de bommen werden geworpen. Bij het ontploffen der projectielen, ging hij instinctmatig op de vlucht, vandaar zijn aanhouding en bloedig einde.